

2014 m. lapkričio 5 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (*Bayerisches Verwaltungsgericht München* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Herbaria Kräuterparadies GmbH/Freistaat Bayern*

(Byla C-137/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Ekologinė gamyba ir ekologiškų produktų ženklavimas — Reglamentas (EB) Nr. 889/2008 — 27 straipsnio 1 dalies f punktas — Tam tikrų produktų ir medžiagų naudojimas perdirbant maisto produktus — Draudimas naudoti mineralus, vitaminus, aminorūgštis ir mikroelementus, kai pagal įstatymus jų naudoti nereikalaujama — Geležies gliukonato ir vitaminų dėjimas į ekologiškus gėrimus — Mineralų, vitaminų, aminorūgščių ir mikroelementų naudojimas — Kiekis, būtinas, kad būtų leista prekiauti kaip maisto papildu, pateikiant teiginius apie maistingumą ar sveikumą, arba kaip specialios mitybinės paskirties maisto produktu)

(2015/C 007/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Atsakovė: Freistaat Bayern

Rezoliucinė dalis

2008 m. rugsėjo 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklavimo ir kontrolės, 27 straipsnio 1 dalies f punktas aiškintinas taip, kad naudoti vieną iš šioje nuostatoje nurodytų medžiagų pagal teisės aktus reikalaujama, tik jei pagal Sąjungos teisės taisyklę arba pagal Sąjungos teisę atitinkančią nacionalinės teisės taisyklę tiesiogiai reikalaujama įdėti minėtos medžiagos į maisto produktą tam, kad juo apskritai galėtų būti prekiaujama. Naudoti tokios medžiagos pagal teisės aktus, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, nereikalaujama, kai maisto produktu prekiaujama kaip maisto papildu, vartojant teiginį apie maistingumą ar sveikumą, arba kaip specialios mitybinės paskirties maisto produktu, net jeigu tai reiškia, kad tam, jog būtų laikomasi su medžiagų dėjimu į maisto produktus susijusių nuostatų, numatytų atitinkamai:

- 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo, iš dalies pakeistoje 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1137/2008,
- 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą ir 2012 m. gegužės 16 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 432/2012 dėl tam tikrų leidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, sąrašo sudarymo ir
- 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų ir 2009 m. spalio 13 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 953/2009 dėl medžiagų, kurių konkrečiais mitybos tikslais gali būti dedama į specialios paskirties maisto produktus,

šio maisto produkto sudėtyje turi būti tam tikras nagrinėjamos medžiagos kiekis.

⁽¹⁾ OL C 171, 2013 6 15.